

УДК 343.8

М. В. Підболячний
здобувач Інституту права імені князя Володимира Великого
Міжрегіональної академії управління персоналом

ОКРЕМІ ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ КОРИСЛИВИМ НАСИЛЬНИЦЬКИМ ЗЛОЧИНАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ЕТНІЧНИМИ ОРГАНІЗОВАНИМИ ЗЛОЧИННИМИ ГРУПАМИ

Сьогодні українська держава ставить серед пріоритетів роботи Національної поліції протидію латентній, організованій, міжрегіональній та етнічній злочинності боку [1; 2].

Підхід до етнічної злочинності як соціального негативного явища передбачає прийняття відповідної стратегії протидії їй, що спрямована на недопущення причин, що породжують її, умов, які сприяють учиненню та виявлення окремих осіб чи груп, які причетні до неї.

Злочин, як і будь-який людський учинок, є наслідком взаємодії індивідуальних властивостей особи й об'єктивної ситуації. При цьому необхідно враховувати, що злочинністю управляють переважно статистичні закономірності, а справити щонайменший вплив на них можна лише шляхом впливу на причини злочинності й умов, що сприяють учиненню конкретних злочинів.

Нині особлива увага правоохоронних органів має приділятися профілактиці злочинів на індивідуальному рівні. Як зазначив Д.А. Шестаков, під індивідуальною профілактикою злочинів розуміють здійснення з метою запобігання злочинам впливу на конкретну особу або на її безпосереднє оточення, що складається в соціальній або психологічній підтримці, а також відповідного контролю [3, с. 254–255].

Тому дослідження окремих індивідуальних заходів запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, сьогодні набуває особливої актуальності.

Проблема запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, є однією з найголовніших у кримінології. Своє бачення про причини вчинення злочинів етнічними організованими злочинними групами висловлювали багато вітчизняних та зарубіжних кримінологів, зокрема О.М. Бандурка, А.Б. Блага, І.Г. Богатирьов, В.В. Василевич, О.Ф. Гіда, О.М. Джужа, Л.М. Давиденко, О.М. Литвинов, С.О. Павленко, В.В. Ремський, В.Г. Севрук, Д.А. Шестаков тощо.

Метою статті є визначення основних напрямів індивідуальних заходів запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, та розробка системи таких заходів.

Вивчаючи злочин як окремий механізм індивідуальної злочинної поведінки слід зазначити, що він є системою, яка підпорядковується дії певних закономірностей. Істотну роль у механізмі індивідуальної злочинної поведінки відіграють психологічні фактори, які проявляються у споживчій мотиваційній сфері злочинної поведінки та стані злочинця на момент скоєння злочину, а також мотиваційні та вольові фактори, що забезпечують подолання труднощів за умов досягнення цілей, спонукають до активних дій за наявності внутрішніх та зовнішніх перешкод [4, с. 115–118].

Учені-юристи висловлюють різні погляди на сутність індивідуальної профілактики і дають неоднозначні визначення цьому поняттю. Д.А. Кирилов зараховує до неї «заходи з ресоціалізації особистості осіб, від яких можна реально очікувати вчинення злочинів» [5, с. 17]. Більш повне й обґрунтоване визначення сутності цього поняття запропонував Г.І. Фільченков: «Індивідуальна профілактика полягає у своєчасному виявленні осіб, від яких, судячи з протиправної поведінки, можна очікувати вчинення злочинів, та прийнятті до таких осіб передбачених законом заходів виховного та іншого впливу з метою запобігання злочинів, усунення причин і умов, що їм сприяють» [6].

О.М. Джужа індивідуальну профілактику визначає як процес впливу на тих осіб, від яких можна очікувати вчинення злочинів, соціальне оточення. Цей вид діяльності є цілеспрямованою роботою з конкретною людиною та її найближчим оточенням. Об'єктами такої профілактики є індивіди, поведінка та спосіб життя яких свідчать про реальну ймовірність учинення ними злочинів. Погляди, мотиви, система ціннісних орієнтацій особи можуть стати основою для профілактичного впливу на неї лише тоді, коли ці погляди, мотиви, орієнтації мали вияв в антигромадській поведінці. Зважаючи на механізм злочинної поведінки, індивідуальна профілактика має бути спрямована на особу та її негативні риси, на середовище, що формує цю особу, а також на умови, обставини, ситуації, що сприяють або полегшують учинення злочинів. Так, зауважимо, що йдеться про безпосередню діяльність відповідних суб'єктів, тобто тих, від кого виходить такий вплив [7, с. 301].

З уваги на теоретичні розробки О.М. Бандурки й О.М. Литвинова, для досягнення цієї мети необхідно вирішення таких завдань:

- виявлення етнічних груп, поведінка котрих свідчить про реальну ймовірність учинення злочинів;

- вивчення соціально-психологічних особливостей етнічних груп, а також зовнішніх джерел негативного впливу;

- прогнозування ймовірності скоєння особами антигромадських і протиправних дій різної значущості й актуальності;

- планування з урахуванням суспільної небезпеки особистості заходів індивідуальної профілактики;

- застосування позитивних заходів впливу та корекції [8, с. 249–250].

Процес індивідуальних заходів запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами умовно поділяється на такі етапи: 1) виявлення й постановка на облік осіб, від яких через антигромадські погляди й поведінку можна очікувати вчинення злочинів; 2) організація спостереження й отримання оперативної інформації про поведінку, погляди осіб, поставлених на облік; 3) організація і здійснення комплексу оперативно-розшукових та інших заходів із метою недопущення вчинення потенційними правопорушниками злочинів; 4) організація належного аналізу ефективності профілактичних заходів, своєчасне внесення змін у розміщення сил, тактику застосування оперативно-профілактичних засобів і методів щодо осіб, які підлягають профілактичному впливу [9].

Заходи індивідуальної профілактики, на відміну від загальної, спрямовані безпосередньо на особу професійних злочинців й обставини, що формують антигромадську позицію. Індивідуально-виховний вплив на особу правопорушника пов'язаний із запобіганням протиправної поведінки осіб, які ще не мають міцної антигромадської установки. І це цілком зрозуміло. Інша справа – злочинець-професіонал, який уже пройшов іспит кримінальним покаранням. Однак і тут заперечувати можливість уживання педагогічних заходів, мабуть, не можна. Коли йдеться про запобігання злочинам із боку професіоналів, то варто враховувати неминучість примусових заходів, оскільки багато осіб не піддаються вихованню і є невинуватими. Вони навіть самі цього не заперечують. Ось чому так важливо поряд з індивідуальною профілактикою вживати комплексних заходів для припинення злочинної діяльності на стадіях підготовки чи замаху на злочини [10].

Так, під час анкетування респонденти назвали найбільш доцільні заходи, які підвищують результативність профілактичної діяльності НПУ щодо запобігання злочинам, які вчиняють особи етнічними групами: підвищення авторитету працівників правоохоронних органів – 55,4%, формування певного внутрішнього переконання в населення –

37,6%, оперативно-розшукова профілактика – 36,2%, адміністративно-правовий вплив – 26,9%, вплив засобів масової інформації – 25,8%, страх перед покаранням – 14%.

В.М. Бурлаков пропонує механізм індивідуальної профілактики, що допоможе діагностувати криміногенні вади особистості. Він структурує цей процес на самостійні етапи:

- виявлення осіб, які підлягають профілактичному впливу;

- вивчення особистості та умов її соціального середовища перебування;

- прогнозування антигромадської поведінки і планування запобіжних заходів;

- реалізація цих заходів та контроль отриманих результатів;

- фіксація досягнення цілей індивідуальної профілактики [11, с. 86–87].

Єдиним по-справжньому дієвим напрямом запобігання наркозлочинності є ефективне здійснення оперативно-розшукової діяльності оперативними підрозділами НПУ, застосування специфічних сил, засобів і методів ОРД, що дозволяє негласно отримувати інформацію про протиправні дії у сфері незаконного обігу наркотиків, приховано вести спостереження за особами, які становлять оперативний інтерес. Виявляти задум учинити злочин ще на етапі його виникнення, негласно документувати злочинні дії осіб тощо. При цьому сприяння окремими особами оперативно-розшуковій діяльності на добровільних засадах завжди було та є найбільш ефективним способом вирішення поставлених завдань, одним із яких є подальша участь осіб у кримінальному провадженні як свідків обвинувачення [12, с. 229–230; 13].

Для виконання цих завдань має бути чітка регламентація індивідуальної профілактики правовими актами, щоб унеможливити втручання у приватне життя з імовірним обмеженням прав і свобод. Крім того, необхідно обмежити коло суб'єктів, які можуть займатися постановленням на облік, збиранням інформації про фігурантів, а також ухвалювати правове рішення про застосування заходів індивідуального впливу. Питання про збирання інформації щодо об'єктів профілактичної діяльності можна вирішити у рамках наявних у МВС України автоматизованих інформаційно-пошукових систем. Необхідно провадити цілеспрямоване збирання відповідних відомостей, зокрема від учинення першого правопорушення, залежно від характеру і небезпеки [14, с. 54].

Очевидно, що ефективність функціональних заходів попередження злочинів, що вчиняють етнічні групи, не може бути досягнута належною мірою без використання організаційних заходів. Найпершими з них є заходи інформаційно-аналітичного забезпечення. Конкретні функціональні заходи завжди спрямовані на певні об'єкти з

урахуванням даних, що характеризують супутні явища. Тому ми поділяємо думки авторів, що забезпечення ефективності попередження припускає постійний, цілеспрямований і активний пошук криміногенних об'єктів, вивчення і діагностику ступеня криміногенності [15, с. 45]. Такої думки дотримуються 57,2% анкетованих оперативних працівників, які зазначають, що інформаційно-аналітичне забезпечення у запобіганні злочинам, які вчиняють етнічні організовані групи, є ефективним.

У цьому аспекті корисним постає досвід інших країн. Наприклад, у ФРН існує інформаційно-довідкова система «ШРОЛЬ», яку використовують підрозділи поліції, федеральне відомство з охорони Конституції, земельні відомства з охорони Конституції, митна служба і прикордонна охорона. Федеральний блок системи охоплює всі інформаційні масиви, дані про осіб, затримання, вчинені злочини тощо. У країнах Скандинавії уже впродовж 30 років діє комісія з профілактики злочинів та обстеження низькооплачуваних груп населення. Комісія складає оглядові таблиці кожного делінквента, починаючи з того моменту, коли він потрапив у поле зору поліції, і до його виправлення. Так, здійснюється збирання інформації про особисте життя, склад родини, захворювання, психічний стан тощо. У цих країнах розроблено правила доступу державних службовців до такої інформації, а також механізм своєчасного вилучення цих даних у разі виправлення. Наприклад, у Німеччині під час використання сучасних розробок створено комп'ютерну програму, що дозволяє здійснювати автоматичний контроль за правильним і своєчасним вилученням з оперативної пам'яті ЕОМ матеріалів, строк давності яких збіг [14, с. 54].

Так, для ефективного запобігання злочинам, що вчиняються організованими групами та злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі, а також збору й аналізу даних про діяльність таких груп, як в Україні, так і в інших державах доцільно створити спільний банк даних (автоматизовану інформаційну систему «Етнічна злочинність») щодо збору й аналізу відповідної інформації, про обставини злочинів, про осіб, які їх здійснюють, кількість, про етнічну належність, про характеристики злочинних угруповань, особливо про лідерів, про осіб, які перебувають у розшуку, про осіб, які заарештовані та відбувають покарання за злочини, вчинені на території в відповідних державах. Пропонована система мусить мати міждержавний статус і концентрувати інформацію всіх правоохоронних органів та спеціальних міжнародних правоохоронних структур (Інтерполу, Європолу, БКБОЗу). Така система створить певні напрацювання для подолання цього явища у світовому масштабі для суб'єктів, які здійснюють запобігання злочинам, що вчи-

няються організованими групами й злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі – передумови для міжнародної співпраці щодо запобігання організованим етнічній злочинності в цілому [16, с. 1003–1004].

Як зазначають О.М. Джужа, В.В. Василевич, А.В. Кирилук у статті «Щодо механізму злочинної поведінки», причинність на рівні індивідуальної поведінки виступає у вигляді трьох ланцюгів (причинних рядів). Головним із них є сам механізм злочинної поведінки, що можна уявити як сукупність фактів й елементів, що послідовно виступають один за одним. За таких умов розвиток причинних зв'язків взаємодіє з двома іншими компонентами будь-якої форми поведінки: а) особою злочинця; б) зовнішнім соціальним середовищем, у якому перебуває суб'єкт. У сукупності ці зв'язки й компоненти утворюють генезис злочину [17, с. 66–71].

Окремо слід зазначити, що індивідуальні заходи запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, мають здійснюватися з урахуванням історичних та культурних традицій етнічних груп.

Під час проведення індивідуальних заходів, крім урахування етнічних традицій, слід зважати на спільність території, на якій проживають етнічні групи (можливо, проживання декількох етнічних груп на певній адміністративно-територіальній одиниці), мови і єдність психологічного складу, наявності антропологічних (расових ознак), вияв особливостей матеріальної й духовної культури.

За умов виявлення осіб з етнічних груп, які ведуть антисуспільну поведінку, необхідно забезпечити постійний контроль за дотриманням ними паспортних правил у місцях проживання, систематично перевіряти паспорти в осіб, які постійно проживають, і тих, які прибули з інших місцевостей на постійне проживання, звертаючи особливу увагу на дотримання паспортного режиму особами, що проживають як родичі, гості. Важливо також використовувати негласні можливості з метою збору відомостей про спосіб життя осіб, яких перевіряють, і тих, які проживають за чужими та підробленими паспортами, які мають кілька паспортів.

Отже, жодних особливих підстав постановки етнічних груп на профілактичний та оперативно-розшукової обліки не існує. Водночас практика низки НПУ показує, що на рівні МВС, УВС або міськрайлінорганів (залежно від конкретних умов) доцільно вести обліки осіб:

– які мають підвищену схильність до вчинення певних злочинів (насамперед квартирних, кишенькових крадіжок, шахрайства, спекуляції). Такий облік можна здійснювати у формі картотек (із фотографіями) або фотоальбомів з обов'язко-

вим відображенням в обох випадках повних установчих даних (із паспорта), особливих прикмет, характерних способів учинення злочинів, ключок, дактилокарт, відомостей про родоплемінні й інші антигромадські зв'язки;

– підозрюваних у вчиненні тяжких злочинів, чия причетність до відповідних діянь залишилася недоведеною (невстановленою);

– щодо яких є матеріали або надійшли дані (зокрема оперативна інформація, отримана з ізолятора тимчасового тримання, слідчого ізолятора, спецприймальника, установи виконання покарань) про висловлення ними намірів учинити тяжкі злочини, погрози розправою тощо;

– які перебувають на обліку в психоневрологічних диспансерах, схильних до суспільно небезпечного поведінки насильницької і корисливої спрямованості;

– які ухиляються від суспільно корисної праці, систематично виїжджають за межі республіки (області) і мають постійне джерело доходів.

Так, для підвищення профілактики злочинів, що вчиняють етнічні групи національності, 83% респондентів оперативних підрозділів та 81,9% опитаних слідчих підрозділів указали на створення автоматизованої інформаційно-пошукової системи «Обліку осіб корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами», зокрема 92,3% опитаних оперативних працівників та 81,9% слідчих вважають, що для підвищення такої профілактики злочинів, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, доцільне створення мали переміщення вищезначеної категорії осіб як додатку до «Обліку осіб етнічних організованих злочинних груп».

Заходами проведення індивідуального оперативно-профілактичного впливу на вказаних осіб є такі:

– вивчення особи, ознак, що її характеризують, сфери проживання та оточення (місце проживання, навчання, роботи, проведення вільного часу) гласними та негласними можливостями;

– відвідування особи за місцем проживання і встановлення соціально-побутових умов життя шляхом оперативного опитування;

– проведення розвідувальних бесід із родичами особи;

– негласне відвідування особи за місцем роботи, навчання, ознайомлення з умовами здійснення, бесіди зі співробітниками, адміністрацією [18].

Важливо забезпечити перевірку обліку нерозкритих злочинів усіх осіб етнічних організованих злочинних груп, які проживають на обслугованій території, що приїжджають на тимчасові заробітки, а також осіб, які перебувають в ізоляторі тимчасового тримання, слідчого ізолятора, а також осіб, злочинне минуле яких і наявна опера-

тивна інформація дозволяють припустити можливість учинення ними злочинів, що аналогічні нерозкритим.

У запобігання злочинам, що вчиняють особи етнічних організованих злочинних груп, 67,2% опитаних працівників відповіли, що використовували автоматизовані інформаційні системи, картотеки, обліки. Також 55,4% оцінили ефективність використання автоматизованих інформаційних систем, картотек на добре, 21,4% – на задовільно і лише 12,2% – на незадовільно. Опитуванням також встановлено, що такі автоматизовані інформаційні системи, картотеки, обліки за умов протидії злочинам, що вчиняють особи етнічних організованих злочинних груп, використовували завжди – у 32,8%, часто – у 43,9%, рідко – у 17,1%, не використовують взагалі – у 7,7%.

Отже, використання оперативними працівниками інформаційно-пошукових систем, баз даних полегшить роботу та надасть змогу правоохоронним органам повністю здійснювати профілактику злочинів, що вчиняють особи етнічних організованих злочинних груп як на загальному, так і на індивідуальному рівні.

Як зазначає С.О. Павленко, це напрям оперативно-розшукової діяльності, сформований на основі її теоретичних положень та практичного досвіду суб'єктів, які здійснюють цю діяльність у законний спосіб із метою виконання завдань, передбачених Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» [19].

Ураховуючи вищевикладене, ми підтримуємо позицію В.В. Ремського, що такі заходи профілактичного впливу на організовані групи і злочинні організації, які сформовані на етнічній основі, мають постійно здійснювати моніторинг ситуацій і прогнозу злочинної діяльності етнічних груп та носити системний характер і враховувати: 1) структуру, тенденції динаміку етнічної злочинності; 2) участь у запобіжній політиці місцевих органів державної влади; 3) питання організаційного плану стосовно вдосконалення діяльності правоохоронних органів під час запобігання етнічній злочинності; 4) організацію спеціальної підготовки працівників правоохоронних органів, що спеціалізуються на боротьбі зі злочинністю мігрантів, із залученням етнологів і етнографів; 5) розробку регіональної програми соціальної адаптації представників некорінних етнічних народностей; 6) розробку методик, що забезпечують притягнення до кримінальної відповідальності представників етнічних груп, а також у випадках використання допомоги правоохоронних органів інших держав у наданні їм такої допомоги; 7) вивчення і впровадження в практику правоохоронних органів позитивного досвіду під час запобігання етнічній злочинності в зарубіжних країнах; 8) необхідність створення бази даних переклада-

чів для вчасного залучення до розслідування кримінальних проваджень щодо етнічних злочинних груп [20, с. 98; 21, с. 340].

Література

1. Деканоїдзе назначила першим заступником голови Нацполіції Трояна // Інформаційно-аналитический центр «ЛІГА». URL: http://news.liga.net/ua/news/politics/9378717-dekano_dze_naznachila_pershim_zastupnikom_golovi_natpol_ts_troyana.htm.
2. Севрук В.Г. Гіпноз як складова способу проти-правної діяльності учасників організованих груп і злочинних організацій, сформованих на етнічній основі/ Правові реформи в Україні: реалії сьогодення: матеріали VIII Всеукр. наук.-теорет. конф. (Київ, 24 листоп. 2016 р.) / [В.В. Черней, С.Д. Гусарев, С.С. Чернявський та ін.]. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2016. С. 219–225.
3. Шестаков Д.А. Семейная криминология: Криминофалистика. Москва: Юрид. центр Пресс, 2003. 389 с.
4. Криминологія (Загальна частина): навч. посіб. / за заг. ред. О.М. Бандурки; А.Б. Блага, І.Г. Богатирьов, Л.М. Давиденко та ін. Харків: Вид-во Харків. нац. ун-ту внутр. справ, 2010. 240 с.
5. Кириллов Д.А. Индивидуальная профилактика преступлений органами внутренних дел: [учеб. пособ.]. Тюмень: Тюмен. ВШ МВД РФ, 1994. 112 с.
6. Фильченков Г.И. Предупреждение и раскрытие групповых преступлений несовершеннолетних: [учеб. пособ.]. Москва: ВНИИ МВД России, 1997. 146 с.
7. Міжнародна поліцейська енциклопедія: у 10 т. / відп. ред.: В.В. Коваленко, Є.М. Моїсєєв, В.Я. Тацій, Ю.С. Шемшученко. Київ: Атіка, 2010. Т. VI. Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). 1128 с.
8. Бандурка О.М., Литвинов О.М. Протидія злочинності та профілактика злочинів: монографія. Харків: ХНУВС, 2011. 456 с.
9. Основи оперативно-розшукової діяльності: навчальний посібник / О.Ю. Анциферов, О.М. Чистоліноц, С.В. Єськов та ін. / за редакцією С.М. Гусарова; Харків, нац. ун-т внутр. справ. Харків: Золота миля, 2015. 312 с.
10. Профілактика злочинів: Підручник / О.М. Джужа, В.В. Василевич, О.Ф. Гіда та ін.; За заг. ред. докт. юрид. наук, проф. О.М. Джужа. Київ: Атіка, 2011. 720 с.
11. Бурлаков В.Н. Криминогенная личность и индивидуальное предупреждение преступлений: проблемы моделирования. Санкт-Петербург: С.-Петербургская академия МВД России, 1998. 235 с.
12. Тарасенко Р.В. Проблеми забезпечення безпеки й соціального захисту осіб, які сприяють розкриттю злочинів у сфері незаконного обігу наркотиків. *Південноукраїнський правничий часопис: наук. журнал*. Одеса: РВВ ОДУВС. 2012. № 2. С. 229–232.
13. Севрук В.Г. Деякі заходи протидії наркобізнесу в Україні, що вчиняється особами циганської національності. Протидія екстремізму: матеріали круглого столу (Полтава, 12–13 груд. 2013 р.). Київ, 2013. – С. 90–92.
14. Литвинов О.М. Тактика запобігання злочинам. *Право і безпека*. 2011. № 1 (38). С. 131–135.
15. Барбат А.В., Мусейбов А.Г. Временные рамки преступлений. *Российский следователь*. 2003. Вып. № 11. С. 43–46.
16. Севрук В.Г. Правоохоронні органи, які здійснюють протидію злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі: український та міжнародний досвід. *Молодий вчений*. 2017. № 11 (51). С. 995–1005.

17. Джужа О., Василевич В., Кирилук А. Щодо механізму злочинної поведінки. *Право України*. 2005. № 6. С. 66–71

18. Тарасюк Я. Поняття і сутність оперативно-розшукової профілактики. URL: https://blogdocentyarynatar.io.ua/s2304685/ponyattya_i_sutnist_operativnorozshukovoe_profilaktiki.

19. Павленко С.О. Сутність і зміст поняття «оперативно-розшукова тактика». *Теорія і практика правознавства*. 2018. Вип. 2 (14). <http://tlaw.nlu.edu.ua/article/viewFile/153144/153877>.

20. Ремський В.В. Детермінанти організованої етнічної злочинності. Актуальні проблеми розкриття та розслідування злочинів: зб. наук. праць за матеріалами наук.-практ. конф. (Київ, 29 берез. 2012 р.). Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2012. С. 95–99.

21. Севрук В.Г. Нормативно-правові засади протидії правоохоронними органами України злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі. *Молодий вчений*. 2017. № 4 (44). С. 337–342.

Анотація

Підболячний М. В. Окремі індивідуальні заходи запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами. – Стаття.

У статті проаналізовано поняття, сутність, суб'єкти, механізм індивідуальних заходів запобігання корисливим насильницьким злочинам, що вчиняються етнічними організованими злочинними групами, які полягають у комплексному поєднанні всіх різновидів та рівнів запобіжного впливу. Окремо приділено увагу інформаційно-пошуковим системам, базам даних під час проведення таких заходів.

Ключові слова: запобігання, індивідуальні заходи, етнічні організовані злочинні групи, корисливі насильницькі злочини.

Аннотация

Пидболячний М. В. Отдельные индивидуальные меры предупреждения корыстным насильственным преступлениям, совершаемым этническими организованными преступными группами. – Статья.

В статье проанализированы понятие, сущность, субъекты, механизм индивидуальных мер предупреждения корыстным насильственным преступлениям, совершаемым этническими организованными преступными группами, которые заключаются в комплексном сочетании всех видов и уровней меры воздействия. Отдельно уделено внимание информационно-поисковым системам, базам данных во время проведения таких мероприятий по предотвращению

Ключевые слова: предотвращение, индивидуальные меры, этнические организованные преступные группы, корыстные насильственные преступления.

Summary

Pidboliachnyi M. V. Some individual measures to prevent selfish violent crimes committed by ethnic organized criminal groups. – Article.

The article analyzes the concept, essence, subjects, mechanism of individual measures for the prevention of selfish violent crimes committed by ethnic organized criminal groups, which consist in an integrated combination of all varieties and levels of preventive influence. Separate attention is paid to information retrieval systems, databases during such prevention measures.

Key words: prevention, individual measures, ethnic organized crime groups, selfish violent crime.